

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 48.

V Ljubljani, v četrtek 27. februvarija 1890.

Letnik XVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. marcem prične se nova naročba na

„SLOVENCA“,

h kateri najuljudneje vabi

opravištvu.

Cena naročnini razvidi se na glavni listi, a na naročnike, ki se oglašajo, pa ne določijo naročnine, se ne ozira.

Volitve na Nemškem.

Izid zadnjih volitev v nemški državni zbor iznenadil je marsikega in gotovo tudi kneza Bismarcka samega. Položaj v nemški državi se je popolnoma predrušil; prejšnja večina je razbita in valovi političnega gibanja bodo zanesli le ostanke v državno zbornico. Odločevali bodo sedaj ljudje, katere je doslej vladna stranka imenovala „sovražnike državi“. Ker so v Berlinu že davno pred volitvami slutili nekaj takega, pomagati so si hoteli s cesarjevo osebo. Pri vsaki uradni priliki polagali so cesarju na jezik besede, ki naj bi izražale njegove želje z ozirom na volitve. „Jaz poznam le dve stranki, jedno, ki je za-me, in drugo, ki je proti meni“. Listi so potem pošteno skrbeli, da so občinstvu raztolmačili te besede. Dne 20. t. m. pa so volitve pokazale popoln neuspeh vladne politike in njenih pripomočkov.

Kolikor so znane izvolitve, smemo reči, da je katoliški centum sijajno zmagal. Zgubil je sicer nekaj starih okrajev, toda pridobil si je nekaj novih. Pokazal je, da je nepremagljiv stolp, kakor ga je nekdanje dobro označil njegov slavljani vodja Windhorst.

Največje vspehe pa so dosegli socialni demokratje. V prejšnjem državnem zboru so imeli 11 glasov, sedaj jih utegnejo imeti do 40. Kartelne stranke

so pred volitvami izdale bojno geslo: „Proti socialni demokraciji“, in sedaj je ravno ta pokazala svojo moč. Knezu Bismarcku se je izpolnila želja, katero je izrazil v samozavesti pričetkom prejšnjega državnega zbora, da bi rad videl v zbornici tri dvajsetine socialnih demokratov.

Tudi prostomisljaki bodo prišli v večjem številu v zbornico. Ti so pristaši manšeterske stranke, ki je najbolj všeč židovskim liberalcem. „N. Fr. Pr.“ že poje slavospev tej stranki, ki bode po njenem prorokovanju zajela socialno demokracijo. Tu ima pravo knez Bismarck, ki je pri neki priliki imenoval prostomisljake „seme socialne demokracije“. Ko bode dozorel sad, želi ga bode socialni demokratje.

Veliko okrajev so zgubili konservativci v boji z demokrati in prostomisljaki. Sramotno pa so propali narodni liberalci, kar jim privošči vse stranke. Imeli so v državnem zboru 96 sedežev, a doslej so si jih priborili le 16. Stranka je takorekoč uničena, celo iz njenih trdnjav, Hanoveranskega in Badenskega, so jo pregnali. Celó njena voditeljja Bennigsen in Miquel sta v najhujši stiski; jeden je v ožji volitvi, drugi je zmagal z 18 glasovi večine. Ponosna njena glasila so pobita ter iščejo za ožje volitve pomoči pri drugih strankah proti demokratom.

Novi kazenski zakon.

O tem važnem vprašanju je nedavno pisal „Vaterland“, po katerem posnamemo bistvene stvari.

Sedaj v Avstriji veljavni kazenski zakon je po večini še iz onega časa, ko so sklepali postave, ki so po jasnosti pojmov, ljudskem duhu in razumljivosti vzor sedanjemu času. V tem se odlikuje tudi sedanji kazenski zakon, in v tem tiči bržčas vzrok, da židovsko-liberalna stranka tako odločno zahteva premembo njegovo.

Kaže se, da bodo dosegli svoj namen. Namesto da bi previdno dopolnili zakon, kakor zahtevajo časovne razmere, hočejo skovati popolnoma nov zakon. S tem pa utegnejo uničiti zgodovinsko podlago nazorom prebivalstva, pospešiti prestopke po-

stave iz nevednosti ter izpodkopati pravni čut v narodu.

Mogli bi se sprizniti z novim kazenskim zakonom, ki bi bil osnovan, kakor leta 1852, na podlagi stare postave in bi obdržal določbe, v katere se je narod zivil, ter le to dostavil, kar zahtevajo nove razmere. Tega pa ne moremo trditi o novem zakonu. V mnogih stvareh je v nasprotju s sedaj veljavnim, ne da bi določal kaj boljšega. Koncem minolega in začetkom sedanjega stoletja je Avstrija drugim državam v tem oziru kazala pot, sedaj pa jako nerodno prepisujemo nemške postave.

Žid in liberalec Glaser je bil, ki je prvi hotel sloveti z novim načrtom kazenskega zakona. Odkritosrečno rečeno, poiskali so ta Glaserjev načrt, ki je le plagiat nemškega kazenskega zakona, očistili ga prahu in dodali mu nekaj nebitvenih dostavkov „ut aliquid fecisse videatur“.

Nemški zakon, Glaserjeva kopija in sedanji prepis imajo tolike napake, da bi bila nesreča, ko bi ta načrt postal postava. Pred vsem je napačen sistem kaznovanja, ker daje nekake predprave bogatejšim krogom in more omajati čut enakosti pred postavo. To je prevelika mera denarnih kaznij in kombinacija zapornih in denarnih kaznij. Rečež more po tem priti do prepričanja, koliko boljše se godi bogatini, ki se odkupi z denarjem, ako ga je slaba volja zapeljala do slabega dejanja, kakor pa revežu, ki je morda le v sili in revščini storil kaznjivo dejanje.

Tak način kažnjevanja je naravnost nenraven in more le razdraženost provzročevati ter marsikaterega dobrega človeka vreti v roke anarhistom.

Dalje je pretirano načelo o pravočasni povrnitvi škode. Če torej goljuf desetkrat goljufa, in ga še le najstič zaloté, ničesa drugega ne zgubi, kakor da mora povrniti krivično blago.

Tako bi mogli navesti še več napak nove postave; n. pr. je v sedanjem politično in socialno razburjenem času jako nevarno, da imajo po tem načrtu sodniki toliko prostosti gledé na način in mero kazni. Jako značilno je tudi, kako se obsojajo

LISTEK.

Izpovedanja bivšega prostomisleca.

(Spisal Leo Taxil. Iz francoščine preložil Martin Žiltir.)
(Dalje.)

Vesela dogodba je pa tista, katere junak je bil Spuller, Gambettin zvesti prijatelj. Dne 5. februvarija dobí Gent to-le brzozjavno pisanje (prepisal sem si je tako, da nisem premenil niti vejice):

„Bordeaux, 5. februvarija 1871,
5. ura zvečer, št. 7842.

Spuller Gentu, prefektu, v Marseille-u.

Berem v Vašem brzozjavnem pismu od večeraj zvečer (poslali ste je našemu ministru), to-le preprosto in kratko črtico: „Citoyen, je vous recommandé Spuller“ (državljan, priporočam Vam Spullerja), in nič več.

Ali hoče to reči, da bi Vi z veseljem pozdravili mojo izvolitev v Marseille-u?

Vzrok imam to misliti in hočem Vam, dragi prijatelj, s tem izreči svojo globoko hvaležnost, ki jo imam do Vas zaradi tega cenjenega spričevala.

Plačan bi bil bolj, kakor zaslužim, če bi bil v plačilo uslug, ki sem jih mogel skazati Franciji in republiki s tem, da sem podpiral Gambetto od 4.

septembra nadalje, izvoljen za poslanca velikega in republikanskega mesta, kakor je Marseille.

Ne upam pričakovati toliko dobrohotnosti; pa Vam, ki ste imeli misel take izvolitve za-mé, morem povedati na skrivaj kot prijatelju, da vse moje življenje bi ne izpraznilo hvaležnosti, in da mi je taka čast izkazana, mislil bi, da ne morem drugače Marseille-u vrniti, nego da posvetim veliki in bogati prihodnosti tega mesta, živahni in razumni demokraciji, ki prebiva v teh zidovih, ves svoj razum z brezmejno udanostjo in neomahljivo hvaležnostjo.

Pišite mi, prosim Vas; lahko Vam bo umeti, kako od večeraj vse vre po meni. E. Spuller.“

Vidi se, da je brzozjavka bila na državne troške; prijatelj Spuller ni bil skop z besedami, bil je celó razsipen. Pa tukaj ne gre za to. Ko so prejeli na marseillski prefekturi to čudno brzozjavnico, zagrmel je grozen smeh iz ust Genta, Fouquiera in drugih.

Nikdar ni kdo brzozjavil Gambetti prošnje, naj priporoči Spullerja; nikomur se ni sanjalo o Spullerjevi kandidaturi v ronskih ustjih.

To-le se je zgodilo: Gambetta je naznanil težave, ki mu jih dela Jules Simon; zatrdil je svojemu prijatelju, da bo odstopil, ker ga zavirajo nje-

govi sovladajoči drugovi. In Gent odgovori v zlogu tovariša Gambetti: „Vous êtes malade, je vous recommande à Spuller (Vi ste bolni, priporočam Vas Spullerju).“

Brzozjavni uradnik je pozabil besedo „à“. Odtod je nastalo napačno sporazumljenje, ki je provzročilo nevtemeljeno veselje ministrovemu drugu.

Ko je nehala krohotati Gentova okolica, pošljejo Spullerju, da bi ohladili njegovo vročo kri, to-le brzozjavko:

„Marseille, 5. februvarija 1871,
8. ura 25 min. zvečer.

Prefekt Spullerju, Bordeaux (zaupno).

Pisal sem Gambetti: „Vi ste bolan, priporočam Vas Spullerju“. Zakaj mi niste prej pisali? V sedanjem položaju, kakor so duhovi strankarski in domišljavi, bi bilo težko, pa nemogoče menda ne. Ne morem si odpustiti, da nisem na to mislil.

A. Gent.“

Akoravno je prišla volilem nepričakovano hitro volitev, dasi so grozno pritiskale oblasti, in si je prefektura vse prizadela in nepostavno ravnala, vendar vspeh splošnjega glasovanja v ronskih ustjih ni bil tak, kakor ga je pričakoval Gent. Marseillei so si izbrali poslance najrazličnejših barv.

kaznjiva dejanja proti časti. Dokazovanje je tako, da je skoraj nemogoče ustavljati se oderuhom in dragoletnikom; in ko bi tak krvoses hotel zadušiti več družin, morale bi molčati in trpeti, ko bi morda državni pravdnik ne zasledil kaznjivega dejanja. Celó poštenim časnikom jemlje novi zakon vsako obrambo, ker ne bi več porotniki sodili v prestopkih proti časti. Tega sevéda židovski liberalci ne potrebujejo, ker je njihovo najboljšo sredstvo podlost in laž. Ves postavni načrt je torej le zmagá kapitalizma, in konservativna večina naj oživi ta nestvor? Upamo, da bodo vsaj nekateri govorili resnico o tem načrtu.

„Der Drang nach Osten“.

Večkrat smo že imeli priliko opozarjati čitatelje na veliko pogoltnost Nemcev za tujimi zemljami in na njihovo težnjo in hegemonijo v Evropi. Že baron K. Fr. Knesebeck, pruski maršal in diplomat († 1848) je razvil v svojem pismu dné 28. septembra l. 1814 na barona Steina program, ki ga ima Pruska izvesti, a osnova mu je sledeča: Pruska se ima od ruskega vpliva osloboditi, razviti svoje vojaške sile in k sebi potegniti Avstrijo. Združeni državi Prusija in Avstrija imate se preustrojiti na vojaški podlagi ter pripraviti se za veliko vojsko. Avstrija, Pruska in Nemška stopijo v zvezo z Angleško ter imajo zabraniti zvezo med Rusijo in Francijo. Vojska z Rusijo je neizogibna, zato se imajo omenjene države zavzeti, da dobodo v svojo zvezo tudi Turčijo in Perzijo. Dokler te dve državi ne pristopite k zvezi, ne sme se začeti vojska z Rusijo. Svrha vojske pa je ta, da se Rusiji odvzamejo zapadne pokrajine ter tako odbije od Baltiškega in Črnega morja.

Takšen je Knesebeckov program od l. 1814. Knez Bismarck sledi v bistnosti le-ta politični program, kar dokazuje deloma tudi potovanje cesarja Viljema II. v Carjigrad. Od l. 1814. je v Berlinu tók narasel; že l. 1854 je nagovarjal pruski poslanec v Londonu, Bunsen, kralja Friderika Viljema na vojsko proti Rusiji ter mu svetoval, Rusiji odvzeti Finlandijo in baltiške pokrajine, vzpostaviti Poljsko pod sasko dinastijo, odtrgati južno Rusijo, Besarabijo in Krim.

Dandanes dobro poznati filozof „des Unbewussten“ profesor E. Hartmann, gre pa še dljé. V knjigi „Zweijährzehnte deutscher Politik. Leipzig 1889.“ trudi se v svojih „Weltanschauungen“ Nemcem dokazati, da naloga Rusije, kot naslednice tatarske „zlate orde“, ni v Evropi nego v Aziji; zato se svetuje Rusiji, da naj pusti balkanski poluotok, ki spada v kulturno sfero Germanije. Balkanski poluotok naj se predá Avstriji; a ruske zapadne pokrajine naj se razdelé med Nemčijo in Avstrijo, posebno Poljska v mejah od l. 1795, Besarabija naj se pridruži Rumuniji, Finlandija Švedskeji. Od baltiških pokrajin ob enem z gubernijama kovensko in vilansko, a tako tudi iz vseh gubernij v področju Dnjepra, naj se utemeljijo posebne države, katerim prvim bo samostalnost zagotavljala Nemčija, drugim pa Avstrija.

Tók, kakor vidite, ne malen. Ali to še ni dosti. Avstro-Ogersko treba ponemčiti, varovati in braniti njen nemški značaj; od tukaj širiti nemško kulturo v Bosno in Ercegovinc in ostale zemlje balkanskega

poluotoka, zavladati v Carjigradu z uplivom nemškim, odkoder se bode potem širil v malo Azijo in Sirijo. V enem kraju naj dela Nemška neposredno sama, v drugem pa posredovanjem Avstrije. Tako se ima ves vzhod pripraviti za veliko Germanijo.

Tako pišejo ne samo publicisti nemški, nego tudi prvi njihovi „filozofi“. Le-ta „furor teutonicus“ se širi v visokih in nizkih slojih prebivalstva, da velika germauska misel postane občna svojina vseh Nemcev. Kako deloma to svojo idejo tudi stvarno izvajajo, razjasnili bodemo v enem bodočem članku.

Hus v svojem in sedanjem času.

XIV.

Kralj Sigismund je sprejel Husa v svojo oblast in ga izročil svojemu višjemu dvorniku palatinskemu grofu Ludoviku, naj ž njim ravna po postavah. Postave pa so takrat po državnem právu tirjale, da se nepoboljšljivi krivoverci sežgó. Dvorno sodišče je to sklenilo in Husa oddalo mestnemu poglavarju kostniškemu, naj izvrši smrtno kazen nad Husom. Zdaj pošljejo Husu še izpovednika, ki pa ni mogel nič opraviti, ker odveza bi bila le tedaj vredna, ko bi Hus vse veroval, kar cerkev zapoveduje verovati, in vse zavrgel, kar cerkev prepoveduje. Hus tega ni hotel izreči, ampak je le trdil, da nima nobenega smrtnega greha, da mu tudi odveze ni treba. Potem je mestni glavar dal napraviti ogenj na trgu, kjer so najprej sežgali Husove spise. Zdaj so postavili Husa na gromado in ga prav do vrata zadelali s slamo in smolo. V tem trenutku pride dvorni maršal Pappenheim ter mu ponudi v kraljevem imenu prostost, če preklé. Hus odgovori, da je nedolžen, učil resnico in zato rad umrje. Maršal se vrne in palatinski grof dá znamenje, naj prižgó. V nekoliko minutah je Hus v dimu in plamenu izdihnil; ostanke in pepel so stresli v Reno.

* * *

Ko smo podali zgodovinsko podlago, kar se dá v časniku natanko in resnično, je treba še rešiti nekoliko vprašanj, ki utegnejo Husa in celó gibanje bolj označiti.

Hus je bil krivoverec, to je dognano. Herezija pa je dvojna: materijalna in formalna. Prva je tedaj, kadar pride kristijan v zmote zoper vero, pa si ne more in ne zna pomagati do resnice. Tak človek ni hudobnež, temveč pomilovanja vreden. Herezija je formalna, če kristijan vé, da se drži zmote zoper vero, ter bi to zmoto lahko popravil, ko bi le hotel, pa iz katerega-koli nagiba že zmote noče preklicati in popraviti. Tak človek je hudoben grešnik in zasluži obsodbo in kazen.

Kaj je bil torej Hus, materijalen ali formalen krivoverec? Eni trdijo prvo, drugi pa zadnje.

Prvo misel nekako tako-le podpirajo:

Stvari, o katerih sta Wiklif in Hus krivo učila, so izmed tistih, ki niso lahko umeti, torej je mogoče za manj učene ljudi, da ne morejo priti do spoznanja. Sevéda ima dober kristijan lahek pomoček: neizmotljiv uk sv. cerkve, a učenjaki — in med te se je štel Hus — vendar povsod iščejo za-

dostnih dokazov, in ako jih ne najdejo, upirajo se veri. Tukaj ni prostora za to, da bi razkazovali, zakaj skrivnostij ni mogoče naravnost razumeti, zakaj pa je celo razodenje zadosti potrjeno z zunanjo, silno dokazovalno razvidnostjo. Sratka: kdor hoče in išče, ta najde za vse dokazov.

Husa niso mogli prepričati dokazi, ko so mu jih nasproti stavili že v Pragi in dalje na zboru. Zakaj ne?

Hus ni bil poseben talent. Husova stroka ni bila bogoslovna, on je bil magister prostih véd in se je pečal z bogoslovjem le memogredé. Hus svetega pisma in cerkvenih očetov ni preiskaval v originalu, njegovo znanje je izviralo iz Wiklifovih spisov. Wiklif je sicer obilno rabil sv. pismo, pa ga je zavijal po svoje, in Hus je zašel v te nazore, v to dokazovanje in sklepanje, in v času 20 let se je popolno spojilo z njegovim mišljenjem, tako da mu drugi dokazi skozi te zastarele nazore niso več prišli do živega.

Nadalje Hus nikakor ni hotel priznati, da je v nasprotju s pravo vero in cerkvijo. Upal in nádejal se je, da bo na cerkvenem zboru razvijal svoje ideje in da ga bodo vsi strmeč poslušali in občudovali. Res je imel seboj tri lepe govore v tem smislu, katerih pa ni mogel porabiti.

Iz teh in taci razlogov sklepajo nekateri, da je bil Hus heretik materijalen. Drugi pa, in teh je velika večina, ménijo, da je Husa prevzetna trdovratnost pripeljala v pogubo in ti se opirajo na take razloge.

Hus je bil že od rojstva sem svojeglav in se ni dal odvrniti od svojih mnenj z nikakimi dokazi. Tacega ga najdemo povsod. Hus je v nasprotju z univerzo, pa ne odjenja, in to se je ponavljalo večkrat. Hus je večkrat v nasprotju s svojim škofom — pa ne odjenja. Hus pride v nasprotje s kraljem, pa ostane pri svojem, v nasprotju proti papežu in cerkvenemu zboru, ostane pri svoji misli, kakor bi bil nezmotljiv in sama čista vednost.

Doma na Češkem se mu je res skoraj vselej obneslo, da je prodril in zmagal s svojim nazorem, ker so mu bile okoliščine silno ugodne in jih je znal previdno izrabljati, na cerkvenem zboru pa so bile razmere čisto drugačne in ni mogel rabiti enega zoper drugega, zato je omagal, a vdati se ni hotel in ne priznati svojih zmot, katere so mu kazali učenjaki, ki so vsaj toliko in še mnogo več znali, kakor Hus.

Ako torej vidimo Husa v nasprotju z 60 učenjaki, magistri, doktorji z vseh univerz in raznih narodov, moramo pač reči: Hus je veliko držal ná-se in na svojo učenost. Zato je verjetno, da ga je bolj prevzetna samosvest kot utemeljena učenost zadrževala, da ni spoznal in preklical zmot. Ako pa je to, potem je bil Hus formalen heretik, spridenega in prevzetnega mišljenja, torej v zadolženi pregrešni zmoti.

Ljudje ne smemo soditi nobenega; sv. Frančišek Salez si še ni upal o Lutru izreči, da je pogubljen, toliko manj smemo to trditi o Husovi osebi; o spisih in delih in naukih njegovih je pa sodba prosta in to smo povedali in utemeljali.

In Gent, ta je bil voljen v Vaucusii. Kot poslanec je odložil čast prefekta, in na njegovo mesto pride admiral Cosnier. Novi marseillski prefekt je obdržal Henrika Fouquiera kot generalnega tajnika.

Zdaj smo v dōbi, ki je bila najnemirnejša za časa komune.

V provinciji so začeli dremati ultraradikalci; 18. marec jih je vzdramil. Marseilci ne smejo biti zadnji, ki bi izlezli iz otrplosti.

„Pariz ima prekucijsko komuno,“ — govorilo se je, — „zakaj bi je tudi Marseille ne imel.“

Prefektura je ponudila, sevéda tega ni hotela, nepotrpežljivim zaželjeno priložnost. Cosnier, Fouquier, župan Bory, vse močne glave zmerne republikanske stranke so se posvetovale: kaj bi bilo storiti v teh posebno težavnih okoliščinah?

Sklenili so, naj se skličejo vsi bataljoni narodne garde 23. marca in naj pod vodstvom nekega polkovnika po imenu Jean-Jean prehodijo mesto s krikom: „Živio Versailles!“

Ta misel se je zdela čudovita tistim spretnim, ki so jo imeli. Fouquier, kakor marseillec, rekel je, da nihče ne pozná tako čutil svojih rojakov, kakor on; in polkovnik Jean-Jean je bil gotov svojih ba-

taljonov. „Versailles!“ bodo klicali prebivalci zoper Pariz kar enoglasno.

Narodne garde so bile torej na povelje sklicane, kakor je bilo prav, in so se zjediniile in prehodile za ta uradni sprehod določeno pot. Samo jedna številka vsporeda je bila izvršena narobe. Vsi bataljoni razven dveh so kričali: „Živel Pariz!“ in mala svečanost je imela sklep, kakoršnega niso prevideli Cosnier, Fouquier, Bory in Jean-Jean: na koncu sprehoda so se izjavljali z naskokom polastili prefekturo.

Nemirni del prebivalstva se je pridružil, kar se tako vé, narodnim gardam in se je vdeležil njih protiizjave. Stari meščani tudi niso premišljali, na to stran pristopiti. In mi, mladi narod mestne legije, smo bili tudi zraven.

S kakšnim veseljem smo se polastili prefekturne palače! . . . To je bil naval, ki se mu ni moglo ustaviti.

Generalni tajnik Fouquier med drugimi, ki niso pričakovali takih dogodkov, revež, ta jo je naletel. On je bil po padcu Esquirosa med najodločnejšimi strankarji, ki so tirjali, da se imata zatreti meščanska garda in mlada mestna legija. Tudi ga niso ne meščani, ne legijonarji posebno v srečo nosili.

Vendar jaz nisem bil med onimi, ki so z nesrečnim Fouquierom tako poniževalno ravnali, in o čemur je ves Marseille govoril s zasmehovanjem; tisti čas sva jaz in moj solegijonar in prijatelj Devéze pripravljala rudeč prapor, ki smo ga hoteli obesiti pri velikih vhodnih vratih.

Nekateri meščani torej, srditi na glavnega tajnika, so ga preganjali in kričali:

„V stranišče! V stranišče!“

In nesrečnež je bil zgrabljen in prekučen v jamo prefekturnih stranišč, iz katere se je le po največjih naporih izkopal. Ta dogodba, ki je bil smešni pripetljaj vstaje, zapustila je v žrtvi razdraženost in nevoljo, da sem moral jaz, če tudi nedolžen, pogostokrat čutiti nasledke. Henrik Fouquier ni nikdar odpustil takega osramočenja onim, katere je sumničil, da so mu je prizadeli. Meščani z nekaterimi mladeniči mestne legije so mu napravili neprijetni prekuc. Ker sem bil legijonar, me je to izročilo njegovi mržnji; in od takrat ni nikdar zamudil maščevalni raztajnik Gentov priložnosti v vseh časnikih, ki so priobčevali njegovo prozo, streljati na-mé s svojimi zlovoljnimi in togotnimi kritikami.

Vendar ponavljam, da nevolja Henrika Fouquiera, kar mene zadeva, ni zadela pravega pota,

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. februarja.

Notranje dežele.

Gospodska zbornica. Za posvetovanje šolskega odseka gospodske zbornice se je več škofov pripeljalo na Dunaj. — Juridični odsek gospodske zbornice je sklenil nasvetovati, naj se v postavnem načrtu gledé na olajšanje legalizacij preide na dnevni red.

Volitev na Moravskem. Dne 25. t. m. so volila mesta Svitava itd. na mesto umrlega dr. Venclička poslanca v državni zbor. Pri prvi volitvi je dobil od 2279 glasov profesor Makovský 920, dr. Kaniak 838, dr. Klimeš 510 glasov. Pri ožji volitvi pa je dobil dr. Kaniak 1151, profesor Makovský 931 glasov.

Ogerska. V zadnji seji državnega zbora so se zopet ponavljali nemiri. Govoril je med drugimi poljedelski minister grof Szapary, katerega imenujejo naslednika Tiszi, ter zagovarjal proračun. Zmerni opozicionalec Abrányi je napadal Tiszo ter mu očital, da ima debelo kožo. Na te besede je nastal velik krik v zbornici. Predsednik je svaril govornika ter mu odvzel besedo.

Vnanje države.

Nemčija. „Post“ poroča izid volitev v vseh 397 volilnih okrajih. Voljenih je 252 poslancev; v 145 volilnih okrajih bodo ožje volitve. Voljenih je bilo: 16 pristašev vladne stranke, 52 nemških konservativcev, 16 narodnih liberalcev, 91 članov centra, 22 nemških prostomišljakov, 2 demokrata, 14 Alzačanov, 14 Poljakov, 1 Danec, 21 socijalnih demokratov, 1 antisemit in 1 divjak. Zanimive so sedaj še ožje volitve, katere ne bodo 28. t. m., marveč 1. dan marca. Gledé na ožje volitve v imenu centra poroča „Germania“: Podpiramo Poljake, nemške Hanoverance, poštene konservativce in levične liberalce povsod proti kartelu, a odtezamo svojo pomoč, kjer se naša najhujša nasprotnika kartel in socijalna demokracija bojujeta pri ožjih volitvah. — Iz Berolina se poroča o izidu 9 ostalih volitev; izvoljeni so: 1 konservativec, 1 narodni liberalci, 1 Alzačan in 1 anti-emit. Potreba je še 5 ožjih volitev; teh se vdeležujejo: 4 narodni liberalci, 1 prostomišljak, 3 socijalisti, 1 divjak, 1 ud iz centra. — Kakor „Germania“ poroča, izrazil se je sv. Oče Leon XIII. pohvalno o postopanju centra.

Francija. Predsednik Carnot je propal v ministerskem svetu s svojim predlogom za pomiloščenje princa Orleanskega, katerega so sedaj odvedli v kaznišnico. Gotovo je vsekako, da zameta večina ministrov iz važnih razlogov predlog, držati princa v zaporu, kajti uvideti so morali, da niso oni gospodje v svoji hiši ter da imajo v vsaki važnejši zadevi radikalci zadnjo besedo. Radikalci hočejo imeti prvo besedo pri aferi princa Orleanskega, da pobijejo oportunistem, hoteč nakloniti pomiloščenje, katero se je imelo dati princu, tudi delavcem, ki so bili radi političnih ali drugih zločinov obsojeni. Vlada pa se ni mogla zameriti oportunistom ter si nakopati nezaupanje. Vladi ni ostajalo drugega, nego da odloži svoj sklep gledé na princa, vsled česar je moral iti mladi vojvoda Filip Orleanski v zapor. Vsled prinčeve afere se utegnejo vsak čas spreti oportunisti in radikalci. — Iz Marseille se poroča, da je 600 zidarjev ugovarjalo, da bi novo poštno poslopje zidali laški delavci. Ravnatelj, kateremu so protest poročili, obljubil je, da hoče to preudariti in opominjal je domače delavce, naj se pomirijo z laškimi delavci, da ne pride do mejnarodnega prepira.

ker jaz nisem bil med onimi, ki so ga skopali; še le drugi dan sem izvedel po javnem potu zgodovino tega neprilicnega maščevanja svojih legijskih tovarišev.

Dne 24. se je ustanovila prekueijska komuna. Na čelu jej je bil Gaston Crémieux, mladi predsednik nekdanjega zoperplebiscitnega odbora. Drugi udje so bili povzeti izmed okrajnega svetovalstva in najbolj prenapetih klubovih govornikov.

Redna vojna ni pripoznala te komune, ki je vso oblast na-se potegnila, in je odrinila iz Marseille. Mestno svetovalstvo, sestavljeno iz zmernih republikancev, ni dalo več znamenja življenja, in župan je prvi pobegnil. Prefekt Cosnier pa je bil vjet v prefekturi kot zastavljenec vstajnikov. In Henri Fouquier, ki mu ni bila skrb za novo kopanje, odtegnil se je previdno v varen kraj.

Jednajst dnij je bilo mesto v najpopolnejšem brezvladju. Načelniki v naglici sestavljene vlade niso bili kos svojemu stališču. Nihče mojih rojakov me ne bo postavil na laž, če rečem, da marseillska komuna je bila čudno smešna. Med načelniki je bil jeden vlasuljar in jeden čevljar; da bi utrdili mednarodno načelo, postavili so med vladajoče tudi jednega zamorca. Za vrhovnega generala vstajnih močij so imenovali nekega limonadarja. (Dalje sledi.)

Rusija. V ruskih krogih se mnogo govori o premembi v naučnem ministerstvu. Širi se namreč agitacija proti starim klasičnim jezikom na gimnazijah, toda sedanji naučni minister Deljanov ni za premembe. Vsled tega govore že o njegovem nasledniku, kateri bi bil doseđanji njegov pomočnik v ministerstvu, knez Volkonski. To bi bilo sicer mogoče, toda soproga njegova je nedavno prestopila k rimsko-katoliški cerkvi, in ta dogodek utegne biti nepremagljiva ovira.

Italija. Zloglasni Imbriani je interpeloval Crispija v zbornici radi obnašanja Menelika v Afriki proti Italiji. — „Agenzia Stefani“ poroča to-le: „Poročilo neapolitanskega lista, da se je obrnil Menelik s protestom do drugih držav proti Italiji, ni resnično. Poročilo je bilo skoro gotovo to, da je naznanil Menelik nastop svojega vladanja naravnost državam, ker ni imel onda nobenega pravega italijanskega zastopnika na svoji strani. Italijanska vlada je poročila z ozirom na ondašnje razmere Meneliku, da se smejo v prihodnje taka poročila izvrševati le s posredovanjem Italije.“ — Po zadnjih poročilih so italijanske čete prekoračile že nevarne kraje in se snidejo z Menelikom v teku štirih ali petih dnij. Menelik je bil onda, ko se to poroča, v Makalu.

Švica. Zvezni svet je opustil misel, sklicati konferenco o delavskem vprašanju z ozirom na vabilo Nemčije, ki pripravlja tak shod. Dve konferenci ne bi bili umestni, in zveznemu svetu je le na tem ležeče, da se sploh reši vprašanje. Dalje so tudi že mnoge države obljubile Nemčiji, da pošljejo svoje zastopnike.

Belgija. Belgijska vlada je izjavila, da se hoče vdeležiti konference o delavskem vprašanju. Ko bi se jej bil poslal program konference, bila bi si gotovo pridržala besedo za nekatere podrobnostij vprašanj.

Turčija. „Pol. Corr.“ poroča iz Skadra v Albaniji, da so odpustili v preteklem meseci okolu 2000 mož rezervnih čet, ki so bili več let pod orožjem. Te so takoj nadomestili z 2500 novinci, ki so jih nabrali v Mali Aziji. Mnogo novincev je zbolelo kmalu po svojem prihodu v Evropo za hripo, ki je mnogim prouzročila celo smrt. Dne 14. t. m. so ljudje še bolehalo za hripo.

Izvirni dopisi.

Iz Novega Mesta, 26. februarja. (Pomislek o našem kolodvoru.) Hvala Bogu, vzdihnil je pač marsikateri, da ne rečem vsak Dolenjec, ko se je pred kratkim časom raznesla vest, da se vendar enkrat začne resno misliti na dolensko železnico. Razun železnične proge ima gotovo največjo važnost kolodvor; tudi vsa železnica ne pomaga dosti, ako je kolodvor neprimerno postavljen. Pač dobro je vprašati se, kje bode naš meški kolodvor?

Že vlsko leto prinesle so „Dolenske Novice“ popis cele proge, ki naj bi se zidala od Straže do Ljubljane, in takorekoč le mimogredé zazvižgala od daleč Novomeščanom. Kaj je Straža? Vás, v katero se nima niti kaj dovažati, in niti kaj od nje dobiti, izvzemši edino le nekoliko opek od tamošnjih „cegelnice“. Proga naj bi se po ravnem svetu ob Krki potegnila vendar vsaj do Toplic, ali pa do Fužin, to bi imelo vendar kak pomen!

Toda obrnimo se proti mestu in njega kolodvoru. Kje je projektovan kolodvor? V Bršlinu! To je več kakor celo četr ure iz mesta proti Ljubljani. Misel, kolodvor v Bršlinu postaviti, zdi se mi neprav. Poglejmo si vso reč bolj natanko.

Desna stran Krke je mnogo bolj obljudena nego leva. Marsikateri Podgorec je komaj ves truden pripiha v mesto, ali naj se sedaj še do kolodvora tako daleč muči; vsaj je iz Kandije do Bršlina vendar skoraj dobre pol ure! Pa ne samo prebivalcem desnega brega, tudi mnogim od levega brega Krke je pot do Bršlina veliko težavnša in daljša, kakor pot do mesta. Ali naj se popotniki iz Ločine, Mačkoveca, St. Petra itd. mučijo peš hodeč čez strmi visoki kapiteljski klanec, predno despejo do kolodvora?

In Novomeščani? Pravijo, da se bode cesta preložila, in po ravnem ob Krki do bršlinskega kolodvora speljala. Toda po leti se solnce vpira z vso močjo na tisto stran, in praha bode od sile; po zimi pa brije mrzla burja z nepopisno oštrostjo ob Krki. Torej upam, da si Novomeščani ne želé tacega sprehoda ne v vročini, ne v burji, najmanj pa za časa deževja.

In blago, ki se dovažata in odvažata? Da bi tudi kakšen speditour še za tako majhno plačo hotel prevzeti posredovanje, vendar menim, da bi marsikak kupec bridko čutil neprijetno odvisnost od prevaževalca, kateri bi gotovo v svojo zgubo ne hotel blaga prevažati.

Kje pa naj stoji kolodvor? Menim, da ima Novo Mesto dva lepa kraja na izbero.

Prvi je blizo ceste Ljubljanske, na polji zraven nekdanje brambovske vojašnice. Tu bi bil jako primeren prostor. Mesto se gotovo ne bode širilo preveč, torej je za kolodvor dovolj prostora, dovolj pa tudi za nekoliko lepih, novih hiš, ki bi lepšale vhod v mesto.

Pa še drug prostor ima mesto, ki ni tako skrit, kakor prej imenovani, prostor, kateri daje prekrasen razgled, in ta prostor bi bil še veliko bolj priličen nego prejšnji. Ker se misli železnična proga zgraditi mimo Bršlina, naj se spelje še nekoliko dalje ob Krki do polja, ki je proti zahodu od pokopališča. Kapitelj stoji pred taboj, zelena krška dolina se razprostira proti zahodu itd. Kaj si hočemo lepšega kraja želeti? Ako želimo tujcem pokazati lepoto dolenske strani, lepoto, kateri manjka edino le reklame in drugega nič, dajmo se potruditi.

Le še eno misel. Gotovo se namerava sčasoma železnična proga podaljšati proti Beli Krajini. Kje naj je most čez Krko? Jaz mislim, da zavoljo večkratnih povodenj ob nizkih bregovih Krke bilo bi gotovo najboljšje staviti ga prav blizo mesta, ker le tukaj teče Krka v globoki strugi. Torej tudi ta misel nas privede do tega, da se kolodvor postavi kolikor mogoče blizo mesta.

Gospodom, ki se mnogo trudijo, mnogo žrtvujejo za dolensko železnico — hvala jim bodi prisrčna! Toda še veliko večja bode naša hvala, ako svojo vplivno besedo zastavijo v to, da se kolodvor postavi blizo mesta na lepem prostoru.

Dnevne novice.

(Z Dunaja) se poroča, da je dne 25. t. m. v parlamentarni komisiji desnice dr. Rieger čestital v imenu vseh voditeljev desnice poslancu grofu Hohenzwartu na njegovem odlikovanju.

(Imenovanje.) Finančni minister je imenoval računskega revidenta pri računskem oddelku c. kr. finančnega ravnateljstva v Ljubljani, gosp. Jakoba Zabukovca, računskim svetovalcem in načelnikom tega računskega oddelka.

(Dnevni red) seji ljubljanskega občinskega sveta v petek 28. dan februarja ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila predsedstva. II. Pravne in personalnega odseka poročilo a) o določitvi dveh članov letošnjemu rednemu nabornemu komisijonu in komisijonu za odmerjenje vojaških pristojbin; b) o Withalmovi ponudbi gledé kolizeja. III. Stavbinskega odseka poročilo a) o določitvi nivele pri projektovanju vojašnici za brambovce; b) o kolavdaciji mizarških, ključavničarskih in steklarskih del v mestni vojašnici; c) o razdelitvi parcel števil 142. v sv. Petra predmestji na stavišča; d) o T. Debevčeve prizivu zaradi neke lope. IV. Policijskega odseka poročilo o mestnega fizikata letnem poročilu pro 1888 in o popolnitvi službe mestnega fizika. V. Poročilo odseka za olupšavo mesta o popravi vodnjaka na mestnem trgu in o pripravah za fonteno v Zvezdi. VI. Personalia.

(Slovensko gledališče.) V soboto dne 1. t. m. priredi dramatično društvo v dvorani ljubljanske čitalnice predstavo na korist igralcu in režiserju g. Ig. Borštniku. Predstavljal se bode igrokaz iz kmetskega življenja v petih dejanjih „Zlobna šala“. Po Teodora Wehla „Ein Bubenstreich“ poslovenil Ig. Borštnik. Sedeži prve vrste 70 kr., druge vrste 60 kr., tretje vrste 50 kr. Vstopnina 40 kr. Dijaški in garnizonski biljet 30 kr. Sedeži se dobivajo pri čitalničnem kustosu v petek, soboto in na večer predstave pri blagajnici. Začetek ob 1/8. uri zvečer.

(Katoliško-politično in gospodarsko društvo.) Od osnovalnega odbora smo prejeli s Koroškega naslednje vabilo: Politične in gospodarske razmere nas silijo, da nemudoma osnujemo za slovenske Korošce „katoliško-politično in gospodarsko društvo“. Od več strani se predlaga, naj se društvo imenuje „Straža“. Osnovalni zbor bode dne 5. marca t. l. ob 6. uri zvečer pri „Sandwirthu“ v Celovcu (v mali dvorani na vrtu). Domoljubi naj pridejo v obilnem številu k shodu in pripeljejo seboj več somišljenikov, prej pa, ako mogoče, naznanijo svojo vdeležbo po dopisnici.

(Nevarno je zbolel) č. g. Blaž Justin, administrator na Novi Oselici.

(V Gradcu) je od 16. do 22. t. m. zbolelo za hripo 36, za ošpicami pa 47 oseb.

(Vojaška posvetovanja) pod predsedstvom cesarjevim so se vršila v Budi dne 24. in 25. t. m. Navzočnih je bilo 6 višjih generalov pri posvetovanju, kateremu pripisujejo veliko važnost.

(Pri občinski volitvi) v Ratečah na Gorenjskem je bil izvoljen za župana g. Josip Pintbach, za odbornika pa Ivan Kavalari in Ivan Juvan.

(Vabilo) na VII. redno zborovanje akademičnega društva „Triglav“, ki se ima vršiti dne 1. marca s sledečim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo odbora „ad hoc“. 4. Predavanje g. stud. iur. Janka Žolgarja: „Slovenščina in nje raba v govoru in pisavi“. 5. Slučajnosti. — Lokal: Hôtel „Goldenes Ross“, Mariahilf. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

Raznoterosti.

— Najdaljšo železnico na svetu bode imela Rusija, ko bo dodelana sibirski železnica iz Peterburga čez Irkuck v Vladivostok ob Tihem morju. Ta železnica je 6500 kilometrov dolga ter preseza dosedaj najdaljšo železnico za 900 kilometrov. Sedaj potrebuje pismo iz Peterburga v Vladivostok 2 do 4 mesece. Ko bode pa dodelana ta veličanska železnica, potrebovalo bo pismo le 12 dni. Knjiga „potovanje okolo sveta v osemdesetih dneh“ ne bode več tako zanimiva, ker se bode prišlo lahko v 40 dneh okolu sveta.

— Grozen požar. V St. Antonu na Tirolskem je pogorela predilnica. Unelo se je bilo že zvečer pod streho in gorelo celo noč. Prihitele so na pomoč mnoge bližnje požarne brambe, a bilo je vse zaman. Več kot 200 delavcev je brez služke. Lastnikom se ni pripetila posebno velika nesreča, ker so bili jako dobro zavarovani. Veliki požar v tihim zimski noči vzbujal je grozo in strah množici, ki je stala okrog.

— Psi so raztrgali sedemletnega dečka v Gačini (mesto blizu Peterburga na Ruskem). Njegov oče, carski nadlovec in državni svetnik, bil je na dan nesreče v Moskvi. Mati je poslala omenjenega dečka po časopis k neki kneževi rodbini. Ker ga le ni bilo nazaj, mislila je mati, da je sinek pozabil naročila. Poslala je torej dvanajstletnega dečka za njim. Vzemši v roko pasji bič odšel je. Pa že čez kakih pet minut se je vrnil ter rekel, da mu ne pusté po dvorišči spuščeni psi dalje. Šli so vkupe na dvorišče in zagledali med psi raztrgano v krvi ležečo truplo nesrečnega dečka. Psi so bili po osem mesecev stari, mladiči voljkulje in voljkodava (Bullenbeisser). Pravijo, da se je deček ustrašil psov, zbežal, in psi za njim zdirjali, vjeli ga in končali.

— Troški za odvažanje snega so letos znašali na Dunaji 192.000 gl.

— Čudovit nojev želodec. Marsikdo je že slišal ali bral, kaj so že vse dobili v nojevem želodcu. Kar pa se je našlo v želodcu nedavno v Lyonu vbitega noja, je pa vendar le znamenito. Razven ječmena dobili so v njegovem želodcu kremenov pesek, travo, tri lončene pipe, 25 cm dolg nož, 25 uniformskih gumbov, več denarja, koščke verižic, orehov, lesa, 10 cm dolgo žico, katera je prodrla želodec, a vendar živali na zdravju nič škodovala.

— Kolumbov spomenik. Združenih držav zastopniki so sklenili postaviti Kolumbu dostojen spomenik v Washingtonu. Za spomenik se je določilo 600.000 dolarjev.

Telegrami.

Lvov, 27. febr. Državni poslanec Hausner je umrl.

Dunaj, 27. februarija. V državnem zboru se je dr. Smolka s toplimi besedami spominjal pokojnega Hausnerja ter naglašal njegovo govorniško zmožnost. Zbornica je v znamenje sožalja vstala s sedežev. Taaffe je odgovoril na interpelacijo poslanca Fiegla o nagovoru okrajnega glavarja v Währingu na okrajno učiteljsko konferenco ter izjavil, da vlada nima vzroka, službeno postopati, ker okrajni glavar ni pokazal strankarstva ter učiteljem dovolil prosto besedo v postavnih mejah. Vlada si je v svesti svoje dolžnosti ter ima vedno pred očmi postavne meje. — V klubu združene levice se je dr. Plener spominjal Hausnerja.

Sofija, 25. febr. Velika množica je priredila rodoljubno ovacijo pred prinčevu palačo; bilo je več govorov. Princ se je zahvalil ter končal: Živela Bolgarija!

Bruselj, 26. februarija. V senatu je interpeloval Put, ali bode Belgija na berlinski konferenci nasvetovala razoroženje. Minister vnanjih stvari je odklonil odgovor na interpelacijo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokričina na 24 ur v milim.
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	741.9	-7.4	sl. svzh	jasno		
26. u. pop.	737.1	-2.4	"	"	0.00	
9. u. zveč.	733.3	-3.2	"	"		

Srednja temperatura -2.7° za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

27. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gl.	85	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	88	"	90	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	10	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	95	"
Akcije avstr.-ogerske banke	930	"	—	"
Kreditne akcije	322	"	—	"
London	119	"	25	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	43 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	59	"
Nemške marke	58	"	30	"

Tuji.

25. februarija.

Pri **Stonu**: Svetie, vzgojitelj, Tröstler, Polatzek, Henkel in Ernst, trgovci, z Dunaja. — Sattler, trgovec, iz Frankobroda. — Dr. Pitamic iz Postojne. — Slibar iz Sele. — Basch, trgovec, iz Pariza.

P. HILZER, ces. in kralj. dvorni zvonar v Dunajskem Novem Mestu

priporoča zalogo zvonov za zvonike, lepo- in soglasne zvončke vsake velikosti in vsakovrstnega glasú.

Za določen glas, popolno in čisto ubranost in blagoglasje zvonov se jamči, kakor tudi za lepó umetaljno litje in najboljše rudnino.

Nadalje priporoča **farme** in druge reči za zvonove iz kovalnega železa in iz lesa po svojem najboljšem in priznatem sistemu za lahko zvonjenje.

Naročeni predmetje izvršujejo se naglo, cené in z najugodnejšo plačilno pogodbo.

L. 1838. ustanovljena tovarna je prodala že 4710 zvonov, ki so tehtali 1.272.800 kg.

Odklke: Zlati križec za zasluge s krono l. 1887., „dve svetinji za napredek“ dobljeni na dunajski svetovni razstavi 1873. l. za zvonove dunajske coticne cerkev. Odklka zlate svetinje na dunajski obrtnijski razstavi 1880. l., in častne diplome na obrtnijski razstavi 1889. l. v Budejericah (Budeweis) itd. itd. Vrh tega mnogo priznanj za izvrstne izdelke. (24-1)

Lepoglasne zvončkulje s štirimi zvončki za zakristije po 25 gl. in višje. Lepoglasne altarne zvončkulje od alpaka s štirimi zvončki po 14 gl., s tremi po 11 gl.; od medí (mesinga) s štirimi zvončki po 10 gl., s tremi po 8 gl.

Obrazci in ceniki se pošiljajo brezplačno.

Naznanilo.

Pri „Južnoštajerske hranilnici“, oziroma pri „Posojilnici v Celji“ razpisuje se

služba tajnika.

Prosilci za to službo naj vložijo prošnje do 8. marca t. l. pri ravnateljstvu „Južnoštajerske hranilnice“. (1)

Proti sušečim boleznim, jetiki, škrofeljnom (bramorjem), bramorjastim boleznim kostij, krvci ali angleški boleznim in kožnimi spuščajem ga ni boljšega sredstva, kot je ribje olje s katranom lekarja Piccoli-ja v Ljubljani. Steklenica 80 kr. Vnanja naročila izvršujejo se z obratno pošto. (12)

IVAN JAX

v Ljubljani.

Velika zaloga šivalnih strojev.

(20-17)

Cenike pošiljam zastonj in franko.

Ivan Kregar,

izdelovalec cerkvenega orodja in posode

Rimska cesta št. 11, Ljubljana.

naznanja prečast. duhovščini in sl. občinstvu, da je otvoril

pasarsko delalnico

ter se priporoča v izdelovanje najraznovrstnejšega cerkvenega orodja, kakor: monštrano, ciborjev, kelihov, tabernakelnov, svečnikov, lestencev (lustrov) itd., katero obljubi izvršiti po najnovejši obliki, po poslanih vzorcih ali lastnem načrtu pošteno, lično, trpežno in po najnižji ceni.

Sprejemlje tudi staro orodje v popravo in prenovljenje, posrebuje in pozlatuje v ognji. (16)

Ilustrovani ceniki so zastonj in franko na razpolago.

Št. 1375.

Razpis.

(3-3)

Na podstavi zakona z dne 24. aprila 1888. l., dež. zak. št. 12. popolniti je na Kranjskem sledeča mesta

okrožnih zdravnikov,

in sicer:

a) z letno plačo 800 goldinarjev:

1. Bohinjska Bistrica, 2. Kočevska Reka, 3. Kranjska Gora, 4. Šmarje pri Ljubljani, 5. Železniki;

b) z letno plačo 700 goldinarjev:

1. Raka, 2. Senožeče, 3. Vipava;

c) z letno plačo 600 goldinarjev:

1. Bled, 2. Prevoje pri Brdu.

Stalno nameščeni okrožni zdravniki imajo razen plače tudi pravico do dveh v plačo vštvenih starostnih doklad po 50 gl., vselej po dopolnjeni petletni službeni dobi, kakor tudi do pokojninskih in preskrbninskih užitkov za-se in za zaostale svojece.

Prosilci za jedno teh mest vložiti morajo svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem

do 25. marca 1890. l.

ter v njih dokazati svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse po deželah, zastopanih v državnem zboru, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dotedanje službovanje, ter znanje nemškega in slovenskega ali mesta tega kakega drugega slovanskega jezika.

V službe okrožnih zdravnikov nastavljajo se tudi na Kranjskem poslujoči ranocelniki z najnižjo plačo 400 goldinarjev, toda le začasno in brez pravice do pokojnine.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 16. februarija 1890.